

Den sälla tiden.doc

Dova klockljud

Kommentarer

EG:s nu

Erfarenhet av ”sjunken andlighet”; av tron har blivit ren lära och specifika ställningstaganden i stridsfrågor liksom av teorier för att upprätthålla denna rena lära. Predikanten, trons vårdare, i centrum

EG:s då

Allt handlade då i idealtillståndet om ett enda; livet i Kristus, livet i anden, ett liv som inte har ögon för annat än detta enda. Kristus, trons livgivare var då i centrum.

Personlig erfarenhet av detta då;

Var du med på de nyomvändas möte? Jag måste säga, det var en oförgätlig stund. — Stund! Vi höllo på i fem timmar, men de flögo bort, som hade de varit fem ögonblick, ingen borta, ingen sovande bland oss. Alla inför Gud, alla livs levande. Allt, vad vi kunde önska, var en evighet med Jesus. Se på dessa levande själar! Hör, vilka varma, innerligt barnsliga böner! Huru litet måste världen och de ting, som äro i världen — huru litet måste de betyda för dem! Och huru litet de tänka på »ren lära» och »biblisk församlingsordning” men huru sant och innerligt de leva ett andligt liv! Vad de älska att höra är talet om Jesus, den korsfäste.

Förankringen

EG:s beskrivning ges biblisk förankring

EG:s beskrivning av dået ställs mot ett självupplevt idealtillstånd

Den bibliska förankringen

** Konstruktion utifrån att David anges som psalmförfattaren

*** Legitim biblisk förankring utifrån EG:s sätt att läsa bibeln.

*** 1 Mos 28:12 s 330 Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ände räckte upp till himmelen, och Guds änglar stego upp och ned på den.

*** 1 Mos 33:4 s 328 4Men Esau skyndade emot honom och tog honom i famn och föll honom om halsen och kysste honom; och de gräto.

** Ps 77:9 f s 329 Vakna upp, min ära; upp, psaltare och harpa! Jag vill väcka morgonrodnaden. 10Jag vill tacka dig bland folken, Herre; jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.

*** Matt 6:22-23 s 328 Ögat är kroppens lykta. Om nu ditt öga är friskt, så får hela din kropp ljus. 23Men om ditt öga är fördärvat, då bliver hela din kropp hölj d i mörker. Är det nu så, att ljuset, som du har i dig, är mörker, huru djupt bliver då icke mörkret.

*** Matt 11:25 s 328 Vid den tiden talade Jesus och sade: ”Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga.

*** Matt 24:12 s 328 därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna. Matt 24:12

*** 1 Petr 4:8 s 328 Och varen framför allt uthålliga i eder kärlek till varandra, ty "kärleken överskyler en myckenhet av synder".

IV

DEN SÄLLA TIDEN s 328

Församlingsläraren hade levat ett saligt liv i sin Herre. Han hade ej stulit sina medaljer, men han var numera ovärdig att bära dem. Detta är den sorgliga historien om sjunken andlighet. Och då vi leva i en tid, då »kärleken skall förkolna hos de flesta»,

Matt 24:12 s 328 därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna. Matt 24:12

så är detta ett väckelserop för vår tid. Det gäller dig, du bibliska och renläriga samfund! Från den sälla tiden bevarar säkert ditt hjärta mångt kärt minne. Var det ej du, som bad och sjöng med en sådan innerlighet? Var det ej du, som i din tro var enfaldig som ett barn? Jo, visserligen, det är du. Men säg, huru kommer det sig, att din förr hjärtevarma religion kunnat bli så kall och stel? Du ser misstänksam och dystur ut. Ack, hur har du enfaldiga öga kunnat bli den andliga kritikens fönster? Stanna! Känn efter! Var är din forna lycka, din kärlek, din tro, din fröjd?

Matt 6:22-27 s 328 Ögat är kroppens lykta. Om nu ditt öga är friskt, så får hela din kropp ljus. 23 Men om ditt öga är fördärvat, då bliver hela din kropp hölj i mörker. Är det nu så, att ljuset, som du har i dig, är mörker, huru djupt bliver då icke mörkret.

Matt 11:25 s 328 Vid den tiden talade Jesus och sade: "Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga.

Det var — jag minnes det väl — det var en lycklig tid, men den är icke nu. Livets ande susade över enfaldiga själar, som levde i Gud. Det var som en änglasyn. Jakob omfamnade Esau under gråt, och de förenades till ett hjärta och en själ.

1 Mos 33:4 s 328 4 Men Esau skyndade emot honom och tog honom i famn och föll honom om halsen och kysste honom; och de gråto.

Det var på den tiden icke så omöjligt att overse och förlåta; ty man levde i en kärlek, som skyler en myckenhet av synder.

1 Petr 4:8 s 328 Och varen framför allt uthålliga i eder kärlek till varandra, ty "kärleken överskyler en myckenhet av synder".

På den tiden förstod man icke så mycket, men älskade så mycket (**328 sen 329**) mer. Och fröjden över att tillhöra Jesus tog överhanden. De sjöngo, de bådo. Jag såg fridens ängel vagga dem

till sömn och hörde deras läppar viska: »Jesus, tack Jesus!» De fröjdade sig om natten som David, de väckte morgonrodnaden med hjärtats lov.

Ps 77:9 f s 329 Vakna upp, min ära; upp, psaltare och harpa! Jag vill väcka morgonrodnaden. 10Jag vill tacka dig bland folken, Herre; jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.

Jesus var deras rikedom, Jesus var deras sällskapshimmel. Liv, o, vad liv! Din tid är som oskuldens barnadröm. Liv, o, vad liv! Du sjöd i varje åder, du gav församlingskroppen spänstighet och kraft; du var en ständigt svallandel källa av glädje och ljus!

Var du med på de nyomvändas möte? Jag måste säga, det var en oförgätlig stund. — Stund! Vi höllo på i fem timmar, men de flögo bort, som hade de varit fem ögonblick, ingen borta, ingen sovande bland oss. Alla inför Gud, alla livs levande. Allt, vad vi kunde önska, var en evighet med Jesus. Se på dessa levande själar! Hör, vilka varma, innerligt barnsliga böner! Huru litet måste världen och de ting, som äro i världen — huru litet måste de betyda för dem! Och huru litet de tänka på »ren lära» och »biblisk församlingsordning,»[\[1\]](#) men huru

* tydligt är, att författaren icke velat förneka, att ren lära och biblisk församlingsordning i och för sig är något gott Anm av utg.

sant och innerligt de le va ett andligt liv! Vad de älska att höra är talet om Jesus, den korsfäste. För all del, kasta icke in utkylande stridsfrågor ibland dem, svält dem icke med döda teorier! Låt dem vara! Sjung deras sånger, bed deras böner!

Det uppstår en väckelse i hela trakten. Det sker icke genom övertalande ord av mänsklig visdom, utan genom levande bekännelser av enfaldiga barn. »O, jag är så lycklig», säga de. »Jesus har frälst mig, och det är så saligt att vara Guds **(329 sen 330)** barn.» De vända sig till sina anhöriga och vänner med bevekande böner att fly till Jesus. »O, mamma», säga de, »lämna dig åt Jesus. Han är så god. Han förlåter oss alla våra synder.» Ynglingen fattar sin kamrat och ber honom göra sällskap till himmelen. Vem kan stå emot? Moder och dotter bada i tårar; den gamle gråhårsmannen kommer stapplande vid staven och säger under tårar: »Käre pastor! Min son har blivit omvänd, och jag skulle även vilja bli frälst. Vill pastorn bedja för min arma själ?»

Och under det pastorn ligger på sina knän med den grånade syndaren, fara Guds änglar upp och ned över församlingen.

1 Mos 28:12 s 330 Då hade han en dröm. Han såg en stega vara rest på jorden, och dess övre ände räckte upp till himmelen, och Guds änglar stego upp och ned på den.

Det kommer en söndag. Där sitter en skara bedjande själar. Se på dem! Tåren på deras kind är hjärtats tysta bön, den klara blicken själens öppna fönster mot himmelen. Läraren skall predika. Den helige Ande faller på honom, och med själens hela glöd tolkar han nådens fullhet i Jesus. Det flödar som en stilla bäck i rosengård, men sväller ju mer till en ström av liv. Läraren talar hjärtats enfaldiga, levande språk, och allas ansikten stråla av frid. Men ingen kommer ihåg att beundra predikanten; de beundra Jesus och bero av Guds kraft. Och lärarens innersta uppsåt är att vinna hjärtan för Jesus. Gud välsigne den mannen! Han lyckas. Andens vishet är hans predikoutkast, och böneumgänget med Jesus hans förberedelse. Små ord, stora verkningar! Sälla tid! Var är du? Har du blivit ett minne blott?